

20 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΤΑΞΙΔΙ ΤΗΣ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗΣ
20 ΧΡΟΝΙΑ ΜΟΥΣΕΙΟ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

ΜΟΥΣΕΙΟ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ
ΠΟΛΙΤΙΣΜΟΥ

MUSEUM
OF BYZANTINE
CULTURE

Θεσσαλονίκη, 17 Νοεμβρίου 2014

Δελτίο τύπου

Το Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού συνεχίζει το κινηματογραφικό αφιέρωμα, που αποτελεί συνέχεια των εκδηλώσεων μνήμης για τα 20 χρόνια από το θάνατο της Μελίνας Μερκούρη, στο αμφιθέατρο του Μουσείου που φέρει τιμητικά το όνομά της με την ταινία **Ποτέ την Κυριακή, την Κυριακή 23 Νοεμβρίου 2014, στις 12.30**. Η είσοδος είναι ελεύθερη.

Το «Ποτέ την Κυριακή» ήταν η πρώτη ταινία του Ζυλ Ντασέν, με σενάριο δικό του και πρωταγωνίστρια την Μελίνα Μερκούρη. Γυρίστηκε το 1960 εξ ολοκλήρου στην Ελλάδα και θεωρείται μία από τις διασημότερες ταινίες του παγκόσμιου κινηματογράφου. Η θρυλική αυτή κομεντί βασίστηκε σε μία έξυπνη αντιστροφή του μύθου του Πυγμαλίωνα.

Τα ποτήρια σπάνε και ο χορός ανάβει στο άκουσμα της φλογερής μουσικής των μπουζουκιών. Πρόκειται για ακόμα μία υπέροχη στιγμή από την ανέμελη ζωή της Ίλιας, της πιο λαμπερής κυρίας της νύχτας. Η αισθησιακή Ίλια λατρεύει τη ζωή κι όλοι στο παραδεισένιο της λιμάνι τη λατρεύουν. Όμως όταν ο Όμηρος, ένας Αμερικανός διανοούμενος, επηρεασμένος από μία ιδεαλιστική εικόνα που έχει για την Ελλάδα, φτάνει στο λιμάνι του Πειραιά και γνωρίζει την Ίλια, θέτει ως σκοπό του να την μεταμορφώσει σε «καθώς πρέπει άνθρωπο». Η Ίλια του δείχνει ότι είναι ένα ελεύθερο πνεύμα, ότι είναι ευτυχισμένη με την έντονη και άγρια ζωή της και πως δεν σκοπεύει να εξημερωθεί.

Ο Ζυλ Ντασέν είναι από τους πρώτους ανθρώπους του πνεύματος που είχε εκδιωχθεί από τον Μακαρθισμό λόγω των πολιτικών του πεποιθήσεων. Η συγκεκριμένη ταινία όσο «εύπεπτη» και αν φαίνεται ουσιαστικά παρουσιάζει το πρόβλημα που αντιμετώπιζε η Ελλάδα (και εξακολουθεί να αντιμετωπίζει), την οποία συμβολίζει η χαρούμενη πόρνη Ίλια, να την θέλουν πάντα μνηστήρες φαινομενικά αγαθοί και καλοπροαίρετοι ώστε να την διαμορφώσουν όπως αυτοί επιθυμούν, κρύβοντας πάντα άλλα πιο «ανεξιχνίαστα» κριτήρια.

Αργότερα, διασκευάστηκε σε μιούζικαλ και παρουσιάστηκε με τον τίτλο «Pia Darling» στο Broadway της Νέας Υόρκης το 1967, σημειώνοντας τεράστια επιτυχία. Η Μελίνα βρίσκεται στο αποκορύφωμα της καριέρας της, εισπράττοντας όλα όσα

μπορούσε να δώσει η βιομηχανία του αμερικανικού θεάματος σε μια σταρ, όταν εκδηλώνεται στην Ελλάδα το Πραξικόπημα των Συνταγματαρχών και η χώρα θα μπει σε μια σκοτεινή περίοδο. Η Μελίνα Μερκούρη κατεβάζει το έργο, κατηγορεί ανοιχτά την αμερικανική παρέμβαση, και αφού αποφασίζει να εγκαταλείψει την ηθοποιία, πρωτοστατεί στον αντιδικτατορικό αγώνα. Όταν οι δικτάτορες της αφάιρεσαν την ελληνική ιθαγένεια, αυτή τους απάντησε με τη θρυλική φράση: «Γεννήθηκα Ελληνίδα και θα πεθάνω Ελληνίδα».

Στο Φεστιβάλ των Καννών το 1960, η ταινία ήταν υποψήφια για τον Χρυσό Φοίνικα, αλλά τελικά κέρδισε μόνο το βραβείο Α΄ Γυναικείου Ρόλου που απονεμήθηκε στην Μελίνα Μερκούρη. Το 1961 ήταν υποψήφια για 5 Όσκαρ, μεταξύ των οποίων για τον Α΄ Γυναικείο Ρόλο για τη Μελίνα Μερκούρη (βραβείο το οποίο έχασε από την Ελίζαμπεθ Τέιλορ), για τα ενδύματα για την Θεώνη Βαχλιώτη-Ολντριτζ αλλά και σεναρίου και σκηνοθεσίας για τον Ζυλ Ντασέν. Κέρδισε Όσκαρ μόνο για την μουσική του Μάνου Χατζιδάκι για το τραγούδι «Τα Παιδιά του Πειραιά», τραγούδι με τις περισσότερες διασκευές σε όλο τον κόσμο και ένα από τα πιο διάσημα τραγούδια από τον παγκόσμιο κινηματογράφο. «Τα Παιδιά του Πειραιά» ήταν το πρώτο τραγούδι σε άλλη γλώσσα πλην της αγγλικής που έλαβε τη συγκεκριμένη διάκριση.

Μουσείο Βυζαντινού Πολιτισμού
Λεωφ. Στρατού 2, ταχ. θυρ. 50047, 54013 Θεσσαλονίκη
+30 2313306400, fax 2313306402
Email: mbp@culture.gr